

V IMP – IPKO IŠČEJO KONSTRUKTERJE IN RAZVIJALCE

Za proizvodnjo – večji prostori

1. januarja 1981. leta je bil oblikovan TOZD »IPKO PODPEČ«. Vključen je bil v delovno organizacijo »IKO Ljubljana« oziroma v SOZD Industrijska montažna podjetja (IMP).

Da dobijo pošto, je potrebno ob kratkah SOZD, DO in TOZD pripisati še Kamnik pod Krimom 142, 61352 Preserje.

Ker je za uporabnike predolgo tako ime kolektiva z okrog sto delavci na robu barja, se odločajo, da napišejo enostavnejše: IMP Ljubljana TOZD IPKO Preserje.

Kratka I-industrija P-lastične K-metijske O-preme razloži njihovo dejavnost. Razmerje med deležem plastične in kmetijske opreme se je v slabih treh letih obrnilo v prid kmetijske opreme. Če ga izrazimo v odstotkih, je 85:15.

»Prvo leto sta bila programa enakomerno zastopana,« je vlekel triletno primerjavo direktor TOZD Lovro Rogelj. »TOZD je preživljal krizo. Kljub temu mu je uspelo doseči 100 milijonov dinarjev prihodka. Na srečo se je pričel razmah izdelave hlevske opreme za prašičerejske farme po najsodobnejši tehnologiji EMONA Inženiring. 1982. leta smo planirali 140 milijonov, dosegli pa 200 milijonov prihodka. Z le nekaj delavci več.

Kako kaže letos? V finančni načrt smo zapisali 230 milijonov prihodka. V devetih mesecih se je znilo na naš žiro račun 382 milijonov dinarjev. Do konca leta bo številka poskočila na okrog 450 milijonov.

Boste podobno rast dosegli tudi leta 1984?

»Za prihodnje leto načrtujemo 600 milijonov prihodka s 123 zaposlenimi delavci. Prodanih imamo že za 320 milijonov izdelkov.«

Kje so povodi in vzroki za tolikšen porast proizvodnje?

»Celotna družbena skupnost si prizadeva, da bi zredili doma več živine. Rejo prašičev je mogoče intenzivirati le po najsodobnejši tehnologiji, ki jo je razvila EMONA INŽENIRING iz Ljubljane. Ta daje pri živalih v najkrajšem času najboljši prirastek. Emona inženiring pa ne prodaja le tehnologije, ampak tudi tehnološko opremo za prašičje farme. To izdelujemo pri nas na osnovi samoupravnega sporazuma, ki smo ga podpisali s njimi. Pomembno je tudi to, da se tehnologija in oprema razvijata in posodabljata ter da nam je uspelo nadomestiti tudi večino krmilne tehnike iz uvoza. Če bi imeli dovolj kakovostne materiale, bi lahko izdelali vse pri nas.«

Kam ste že prodali tehnologijo in opremo, kje pa se še zanimajo zanjo?

»V SR Sloveniji smo prodali opremo za rejo skupno 383 tisoč pitancev letno na talnih in dvoetažnih stojiščih na treh posestvih ABC Pomurke, ter za farme Ljutomer, Kočevje, Stična, Ihan, Ptuj in za usmerjene kmetije (mini farme). V SR BiH smo postavili v Novi Topoli stojišča za 45 tisoč prašičev. V SAP Vojvodina smo opremili posestva v Adi, Novem Kneževcu, Vrbasu, Stari Pazovi in Somboru. Skupaj bodo na njih letno lahko zredili 72.900 pitancev. V SR Srbiji je bilo osrednje prodajno območje Požarevac s 33.000 pitanci, na Hrvaškem pa Vukovar s 30.000 prašiči.

Trenutno izdelujemo opremo za slovenske farme v Krškem (Mercator), Ptuj (Emona), Žalcu (Hmezad) in še nekatere. Za vse pa velja, da prehitujemo rok izdelave in priganjamo gradbince. Naročniku

tako omogočamo hitrejšo in gospodarnjšo izkoriščanje objektov.

Ker so v drugih republikah spoznali, da je tehnologija EMONA INŽENIRING (naj)boljša, se je močno povečalo zanimanje zanjo in naročila za opremo. Skupaj imamo trenutno v delu opremo ter investicijske elaborate in projekte za enaintrideset naročnikov iz Slovenije, Srbije, Vojvodine, Bosne in Hercegovine in Hrvaške.

Napisali smo že, da je v vašem tozdu okrog sto delavcev. Imate majhne proizvodne prostore. Kako boste lahko sledili povečanemu povpraševanju?

»Letno bomo z velikimi težavami izdelali stojišča za okrog 200.000 prašičev. Če bi odpravili ovire pri oskrbi s polizdelki (pocinkana pločevina, okrogle in profilne cevi), devizno participacijo pri nakupu materiala in zgradili večje proizvodne prostore, bi to količino lahko znatno povečali.«

Najbolj lahko vplivate na izgradnjo prostorov.

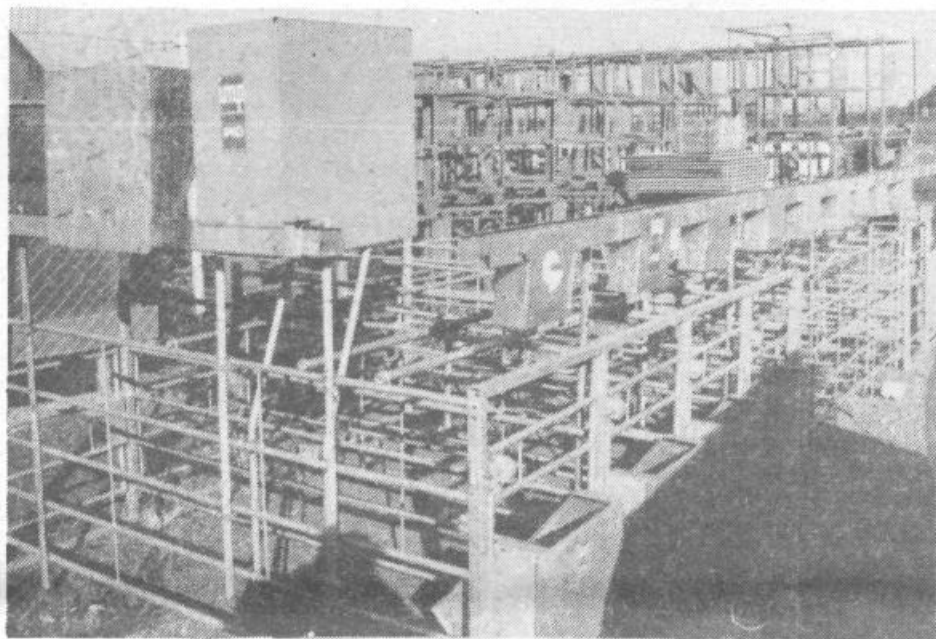
»V vseh planskih dokumentih, od TOZD do mestne resolucije, za 1984. leto je že vpisana naša investicija v izgradnjo 2.400 kvadratnih metrov velike proizvodne prostore. Celotna investicija (zgradba, oprema, infrastruktura, obratna sredstva) bo zahtevala 278,85 milijona dinarjev. Investicijski elaborat je narejen. Z gradnjo naj bi pričeli marca 1984. leta in naj bi bila izvedena v manj kot enem letu.«

Večja proizvodnja bo zahtevala več delavcev in strokovnjakov.

»Z dobrim sodelovanjem s presersko osnovno šolo nam je že uspelo pridobiti nekaj študentov. S tako politiko kadrovanja in štipendiranja bomo še nadaljevali. Kolektiv naj bi šel po izgradnji 150 ljudi. Upamo pa, da bomo kmalu pridobili tudi konstruktorje in razvijalce. Poiskali bomo tudi pomočnika direktorja za ekonomiko ter vodjo organizacije in priprave proizvodnje, ker bomo pričeli prihodnje leto uvajati sodoben način obračunavanja proizvodnje.

V proizvodnem procesu pa tudi poslej ne bomo potrebovali vode.«

STANE JESENOVEC

Da bi omogočili tekočo in udobnejšo proizvodnjo opreme za prašičerejska posestva, bo IMP – IPKO Preserje pričel spomladi 1984. leta z gradnjo 2.400 kvadratnih metrov velikih delavniških prostorov. S tem bo odpadlo precej dela na prostem, prav gotovo pa bo tudi lažje dobiti okrog petdeset novih delavcev.

35 LET KOVINSKE INDUSTRIJE IG

Najprej je človek – delavec

»Najprej je človek-delavec, ki s srcem in dušo vgrajuje svoje ime v današnjo in bodočo Kovinsko industrijo Ig, v tovarno, ki mu daje delo, življenje, ponos in zaupanje.« Tako so zapisali v uvodu kataloga svojih izdelkov, ki je namenjen domačim in tujim poslovnim partnerjem. In te besede niso fraza.

35 let je preteklo od tedaj, ko je bila ustanovljena predhodnica današnje KIG – Okrajna kovinska industrija Ig. Takrat je imela 15 delavcev. Danes kolektiv šteje 233 delavcev. Proizvodni program se je izredno razširil in vsebuje stropne obloge, težko embalažo, ogrevalne naprave, garderobne omare, trgovinsko opremo in kovinsko galanterijo.

Kljub nekaterim problemom, ki tičijo predvsem v zastojih, kot posledici neredne dobave ustreznih repromaterialov, delovna organizacija uspešno posluje. Z dokaj utečeno mobilnostjo in podaljšanim delom so uspeli omiliti učinek teh zastojev, pa čeprav na račun večjih proizvodnih stroškov. Količinska realizacija v tretjem kvartalu je kar za 30 odstotkov višja kot v prvem polletju. Glede na lansko devetmesečno beležijo 3-odstoten porast produktivnosti. Realizacija prodaje je bila glede na plan dosežena 98-odstotno, kar je 23 odstotkov več kot v enakem obdobju lanskega leta. Plan je presežen predvsem v izvozno usmerjenih programih.

Glavnina njihovih naporov je bila usmerjena v izvoz in izvoznim prizadevanjem, uvozne materiale so nadomeščali z domačimi, devize pa so uporabljali predvsem za združevanje. Konvertibilni uvoz ni dosežen, klirinški pa je presežen a namenjen skoraj v celoti konvertibilnemu izvozu.

V vseh kategorijah so se približali planskim ciljem, kar v danih pogojih gospodarjenja prav gotovo ni bilo lahko. V primerjavi s polletnimi rezultati beležijo v tretjem kvartalu boljše rezultate na vseh področjih, kar je prav gotovo odraz boljšega dela in gospodarjenja celotnega kolektiva.

Dvojni praznik – a brez počitka

Kot se za tako vesten kolektiv tudi spodobi, svoje 35-letnice in Dneva republike niso prespali. Nasprotno, bili so celo bolj delavni kot ob normalnih dneh.

Slavko Vertovšek, sekretar delovne organizacije nam je povedal, da so delavci brez negotovanja sprejeli predlog, da bodo delali tudi med praznikom republike.

Več kot polovica delavcev se je odrekla praznovanju in počitku.

»Seveda pa našega praznika, 35-letnice, nismo kar obšli. V petek pred prazniki smo pripravili proslavo s kulturnim programom, na kateri smo podelili jubilejne nagrade delavcem z deset, dvajset in tridesetletnimi delovnimi izkušnjami in še posebej nagrade delavcem, ki že 25 let združujejo delo v naši

Slavko Vertovšek: »Prerazporeditev delavcev s programa na program prav gotovo niso dobro vplivale na delavce.«

delovni organizaciji. Poleg tega smo podelili tudi 37 nagrad najprizadenejšim delavcem, ki jih je na osnovi mnenj in predlogov sindikata in delovne enote, v kateri posamezni delavci delajo, izbrala posebna komisija za nagrade in priznanja, nam je pripovedoval sekretar delovne organizacije.

Sicer pa so bili sobota, nedelja in ponedeljek pred praznikom, normalni delovni dne-

vi, prav tako tudi sredi po prazniku republike. Manjkajoče delavce v proizvodnji so zamenjali delavci iz režije, kar ni prav nič novega. Vedno, kadar se pokaže takšna potreba, režijci zamenjamo svoje delo za pisalnimi mizami za delo za stroji. Največkrat se je takšni prerazporeditvi odzval ravnno naš direktor, »pravi tovariš Vertovšek.

Poudariti velja tudi, da so se delavci zavedali, zakaj morajo praznike proslavljati delavno. Prav vsi, s katerimi smo se pogovarjali, so vedeli povedati, da je to zaradi velikih naročil z zahodnega tržišča, iz Avstrije, iz olimpijskega Sarajeva. Povedali so tudi, da so poleti delali, zaradi pomanjkanja surovin veliko manj, kot bi morali in kot bi lahko, zato je samoumevno, da sedaj, ko ne primanjkuje ne surovin, ne naročil, delajo s polno močjo, tudi zato, da bodo dosegli letni plan. Nenazadnje pa se jim večje delo pozna tudi pri osebnih dohodkih.

NINA ČOŽ

